

Рівненські та шубківські козачата «ВЗЯЛИ ШТУРМОМ» Дерманський монастир

18-24 липня відбувся мандрівний табір Дитячого козацького товариства Рівненщини. Таборування проходило за маршрутом: с.Могиліяни - м.Острог - с.Межиріч - с.Новомалин - с.Дермань.

Протягом семи днів три десятка козачат (з них тринадцять дітей з с.Шубків Рівненського району) під керівництвом наставників та інструкторів козацького бойового мистецтва «Спас» пройшли пішки близько 50 кілометрів.

Найбільш складною та довгою стала ділянка Вельбівне-Остріг-Межиріч, яку було подолано на другий день. Саме тут стала проявлятися стійкість та вміння долати перешкоди серед наших дітей. Маршрут руху пролягав через замок князів Острозьких, куди діти завітали на екскурсію. Найбільше захоплення у підлітків викликали розповіді про привидів Гальшки та Анни-Алоїзи Острозьких, про підземні ходи, в яких могли розминутися два вози та про мільйонні статків князів. З усіх відвіданих замків найбільше зберігся Межиріцький монастир. Його стіни, з бійницями для гармат, захоплюють своїми правильними прямокутними формами. Наставники розповіли козачатам, яким чином монастирські мури ставали непріступними і як монахи могли тримати оборону від нападників. Не менше захоплення у дітей викликали залишки земляних валів, північна сторона яких мас довжину близько вісімсот метрів. Поблизу Межиріча табір простояв майже дві доби і діти мали можливість відпочити і ознайомитися з

основами козацького бойового мистецтва «Спас».

Наступною стоянкою стали околиці с.Новомалина, давня назва якого - село Глухе. Місцевий замок був збудований на початку XIV століття і зруйнований під час Другої світової війни, тим не менше залишки стін дають можливість уявити його первісний вигляд та розміри. Водночас, стає сумно, коли місцеві мешканці не знають історії свого села і нічого не можуть розповісти гостям. І це в той час, коли Новомалинський замок є дуже цікавим для туристів.

Маршрут до Дерманя пролягав через Бущу. Місцеві мешканці давно не бачили там туристів, можливо, саме завдяки цьому допомогли підвести речі під гору на околицю села. А кінцева стоянка маршруту була розташована в садку музею-садиби „Ремісничий хутір Плугаки“. Цей музей був створений за фінансової підтримки Фундації імені князів-благодійників Острозьких.

Господар садиби розповідає цікаву легенду про походження житла: «Хату придумав чорт, щоб ховатися в ній від дощу, холоду та спеки.

-2-

Але нечистому не хватило розуму прорізати у стінах вікна.

Довго в темноті він не витримав, відтак віддав споруду Богові. Господь прорізав у стінах три вікна, через них у хату потрапило світло. Всевишній віддав хату людині, щоб полегшити її життя». Господар двохсотлітньої хати Микола Огороднік зустрів гостей у лляному вишитому одязі та солом'яному брилі. Його розповідь про традиційне українське житло викликала велике захоплення у дітей і сколихнула спогади про глибоке дитинство у наставників.

А після обіду бажаючі вирушили до Дерманського монастиря. Найбільше козачат зацікавили вали та залишки оборонних мурів. Усі присутні хлопці і одна дівчинка вирішили спробувати «взяти штурмом» фортецю. Для цього вони просто побігли на вершину валу. Звичайно, що з першої спроби подолати кру-

тий тридцятиметровий схил змогли лише двоє з них. Решта змушені була робити кілька спроб. А після того, наставники їм пояснили, що штурм фортеці відбувався в бойовому обладунку, під постійним обстрілом захисників. А з собою потрібно було нести ще й драбину...

Останню ніч таборування козачата ділилися враженнями та загадували найцікавіші місця

На ранок почали збиратися до Рівного, а додому так не хотілося...

Для багатьох ця мандрівка стала справжнім випробуванням, яке вони з честью витримали. Найкраще себе проявили: Маркарян Андрій, Колбасюк Василь, Ковалець Микола, Красовська Ольга, Царук Дарина, Супрунок Анна, Журавльова Анастасія, Аврамчук Вікторія та інші. З такими козачатами і в розвідку ми б пішли з впевненістю. Дівчата були нагороджені гра-

мотами за витривалість та мужність, проявлені під час мандрівного табору «Замками Острожчини-2011». На жаль, наш загін достроково залишили і не дійшли до кінця маршруту семеро дітей з Шубкова і двоє з Рівного.

Для довідки: Дерманський монастир заснований в кінці 15 ст. українським магнатом князем Костянтином Острозьким. В 1574—1575 рр. управителем монастиря був першодрукар Іван Федоров. З початку XVII монастир став осередком книжкової справи. Ченці вчили грецької, латинської і слов'янської мов і займалися перекладами.

Захід проведено за ініціативи та організації Фундації ім. князів-благодійників Острозьких.

Віктор Пражмовський
Фото автора